

The Religious and Secular Poetry of Rav Yehuda Halevi - Part II

משנה ידים ג:ה

אמר רבי עקיבה, חס ושלום: לא נחלק אדם מישראל בשיר השירים שלא תטמא את הידיים, שאין העולם כולו כדאי ביום שניתנה בו שיר השירים לישראל--שכל הכתובים קודש, ושיר השירים קודש קודשים

שיר השירים פרק ב

יד יונתי בחגוי הסלע, בסתר המדרגה, הראיני את-מראיך, השמיעני את-קולך: כי-קולך ערב, ומראיך נאה.

שיר השירים פרק ג

ה השבעתי אתכם בנות ירושלים, בצבאות, או, באילות השדה: אם-תעירו ואם-תעוררו את-האהבה, עד שתחפץ. {ס} ומי זאת, עלה מן-המדבר, כתימרות, עשן: מקטרת מר ולבונה, מכל אבקת רוכל.

שיר השירים פרק ח

ו שימני כחותם על-לבך, כחותם על-זרועך--כי-עזה כמות אהבה, קשה כשאול קנאה: רשפיה--רשפי, אש שלהבתיה. ז מים רבים, לא יוכלו לכבות את-האהבה, ונהרות, לא ישטפוה

שיר השירים פרק ה

א באתי לגני, אחתי כלה--אריתי מורי עם-בשמי, אכלתי יערי עם-דבשי שתיתי ייני עם-חלבי; אכלו רעים, שתו ושכרו דודים. {ס} ב אני שנה, ולבי ער; קול דודי דופק, פתחי-לי אחתי רעתי יונתי תמתי--שראשי נמלא-טל, קנצותי רסיסי לילה

בראשית פרק טז

ט ויאמר לה מלאך יהוה, שובי אל-גברתיך, והתעני, תחת גדיה. י ויאמר לה מלאך יהוה, הרבה ארבה את-זרעך, ולא יספר, מרב: יא ויאמר לה מלאך יהוה, הנך הרה וילדת בן, וקראת שמו ישמעאל, כי-שמע יהוה אל-עניך. יבוהוא יהיה, פרא אדם--גדו בכל, ונד כל בו; ועל-פני כל-אחיו, ישכן.

יַעֲלֵת חַן מִשְׁעוֹנֵה נְחֹשֶׁה, / אֹהֶבֶה בּוֹעִים וְלֶמֶה צְחֻקוֹ
 צְחֻקָה עַל בֵּית אֲדוֹם וּבְנוֹת אֶרֶץ / הַקְּבֻצוֹת לְחֹשֶׁק דוֹד חֲשִׁיקוֹ
 הִן פְּרָאִים הֵם—וְאֵיךְ יִדְמוּ אֵלַי / יַעֲלֶה עַל הַבָּיִת הַתְּרֻמָּה
 אֵי נְבוֹאָה, אֵי מְנוּחָה, אֵי אֲרוֹן / הַבְּרִית, אֵי הַשְּׂכִיבָה הַבְּקָה
 אֵל מִשְׁנֹאֵי, אֵל תְּכַבֵּי אֹהֶבָה. / כִּי תִכְבְּטֵנִי—וְהִיא אֵשׁ נִשְׁקָתִי

יהודה הלוי

יֹנֵת רְחֻמִּים נְדָה יַעֲרֶה / בְּשִׁלָּה וְלֹא יִבְלֶה לְהַתְּעֶרֶה.
 הַתְּעוֹפֶסֶה הַתְּנוֹפֶסֶה חוֹפֶסֶה / סְבִיב לְדוֹדָה סוֹחֶרֶה סוֹחֶרֶה,
 נִסְחָשׁוּב אֶלֶף לָחַץ מוֹעֵדָה / אֵךְ חֶסֶד מִלֵּל אֵשׁ שְׁעָרָה.
 דִּוְדָה—אֲשֶׁר עָמָה בְּאֶרֶץ נִדוּד / שְׁנִינִים, וְנִפְשָׁה אֵל שְׁאוֹל הַעֲרָה—
 הִן אֶמְרֶה "לֹא אֹהֶבֶה עוֹד שְׁמוֹ" / וְהִנֵּי בְתוּךָ לִבִּי כְּאֵשׁ בּוֹעֵרָה.
 לָמָּה כְּאוֹיֵב תִּהְיֶה לְמַת / וְהִיא / פִּיךָ מְלֻקֹּשׁ יִשְׁעֶךָ פְּעָרָה.
 נִמְאָמִין בְּפִשָּׁה וְלֹא נוֹאֲשָׁה / אִם בְּפִיךָ בְּשִׁמּוֹ וְאִם בְּשִׁמּוֹ
 יִבּוֹא אֶל הֵינוּ וְאֵל יִתְרֶשׁ— / עַל כֵּל סְבִיבֵינוּ אֵשׁ קָאֵד נִשְׁעָרָה

יהודה הלוי

Beautiful gazelle, so far from camp—
 Her love is angry with her; why her smile,
 She smiles just thinking of those Edom girls,
 And Hagar's daughters too,
 Who want to win him for themselves,
 Those desert-asses!

Can they vie with her
 Who once was road-companion to the stag?
 Did they have prophets? Did they have
 The lamp, the Ark
 Of Covenant?
 Where did His presence lie?

Oh no, my rivals, you will never
 Put out love; its raging flame can never die.

Judah Halevi

Far-flown dove wandered to a wood,
 Stumbled there and lay lame,
 Flitted, flailed, and flustered
 Storming, circling round her love's head.
 A thousand years she thought would bring her time,
 But all her calculations failed.
 Her lover hurt her heart by leaving her
 For years; she might have died.
 She swore she'd never say his name again,
 But in her heart it burned like fire.

Why so hostile to her?
 Her mouth is open always to your rain.
 She keeps her faith, does not despair,
 Whether in your name her lot is pain or fame.
 Let God come now, and not come quietly,
 But round him raging storms and wild flame.

Judah Halevi

מֵאָה מֵעוֹן הַטְּהוֹמָה הַיְיִת. / תָּנוּ אֶתְכֶם בְּאֶשׁ תִּבִּית.
 חוֹכְחוֹת מְרִיבֵי עָרְבוּ לִי עַל שְׁמִי. / עוֹבְדֵם—יָצִינוּ אֶת אֶשׁ עֲצִיבֵי.
 לְמִדּוֹ חֲרוֹנוֹ אוֹיְבֵי נִאֲהָבֵם / כִּי דָוְפוּ סָלַל אֶשׁ הַיְיִת.
 מֵיָמִים בְּיָמֵינוּ בְּיָהִינֵנוּ אֵינִי / כִּי לֹא אֶבְדֶּה אֶת אֶשׁ בְּיָמֵינוּ—
 עַד יֵעָבֶר זְעַם וְהַשְׁלַח עוֹד פְּדוּת / אֶל נִחְלָתְךָ וְזֹאת אֶשׁ בְּיָמֵינוּ.

יהודה הלוי

יֵשׁוּ וְלָבוּ עַר / בּוֹעֵר וּמְשַׁמְעֵר.
 צֵא נָא וְהַנְעֵר / וּלְקַח בְּאוּר פְּנֵי.
 קוֹמָה, צֵלַח וְרַכְבוֹ / דְּרֹף לֶךְ פּוֹקֵב,
 וְאֶשׁ בְּבוֹר שְׁכֵב / עֲלֶה לְרֹאשׁ סִינַי.
 אֶל מַעְלֵי נִפְשִׁים / הַאֲוִמְרִים "סֵאֲשֵׁם
 צִיּוֹן" וְהִנֵּה שָׁם / לִבִּי וְשֵׁם עֵינַי.
 אֶל וְאֶסְתֵּר, אֶעֱבֹר וְאֶצְמֵר;
 מִי נִחְמַל יוֹתֵר / מִנִּי עָלֵי בְנֵי?

יהודה הלוי

From time's beginning, You were love's abode:
 My love encamped wherever it was You tented.
 The taunts of foes for Your name's sake are sweet,
 So let them torture one whom You tormented.

I love my foes, for they learned wrath from You,
 For they pursue a body You have slain.
 The day You hated me I loathed myself,
 For I will honor none whom You disdain.

Until Your anger pass, and You restore
 This people whom You rescued once before.

Judah Halevi

O you who sleep with waking heart,
 Burning, storming, in dismay,
 Go forth, shake slumber off, and let
 The light of my countenance light your way.

Get up, mount, and ride—
 See your star shooting across the sky.
 Behold the folk that lay in the pit
 Already ascending Mount Sinai.

May no joy come to those who jecr
 That guilty Zion in ruins must lie.
 Not so! Her innocence I know!
 She always will have my heart and eye.

Sometimes I hide, then show my face,
 I rage sometimes and then subside;
 But who is there who would have more care
 For these my little ones than I?

Judah Halevi

Open wide the gate, my love,
 Open wide the gate,
 For terror's in my heart, my love,
 The storm does not abate.
 My mother's maid is mocking me,
 Her heart is great with pride,
 Because the Lord once listened
 To her little one when he cried.

Since midnight I'm chased from place to place,
 Pursued by the desert-ass;
 Trampled before by the forest-boar,
 Everywhere harassed.
 Keeping the end concealed, love,
 Only makes worse the pain.
 In ignorance I suffer, love,
 With no one to explain.

Solomon Ibn Gabirol

My soul, seek God at dawn, attend His house,
 And set your song like incense before Him.
 For if you run to try to trap Time's vapors,
 Mistaking his illusions for the truth,
 And wander wayward, night and day behind him,
 Loving lazy mornings after nights of pleasure—
 Know that nothing really is your own
 Except a tree whose boughs will one day wither.
 Then be before your Lord, your God and King,
 From whom you seek protection underneath His wing.
 His name be ever magnified and sanctified:
 Let every mouth that breathes His greatness sing.

Judah Halevi

שֶׁר פָּתַח דֹּדִי, קוֹמָה פָּתַח שַׁעֲרֵי;
 כִּי גִבְעוּלָה נִפְשִׁי אִם נִשְׁעֲרָה שַׁעֲרֵי.
 לִי לַעֲזָה שְׁפֹתַי אֲנִי וְרָם לִבִּי,
 נָעַן שְׂמֵעַ אֵל קוֹל צַעֲזַת נִעֲרֵי.
 מִנֵּי תִצֹּחַ לִילָה פָּרָא רָדְפָנִי
 אֲחֵרֵי אֲשֶׁר רָמַם אוֹתִי חֲזִיר־יַעַר.
 הִסַּח אֲשֶׁר נִחַמָם הוֹסִיף עָלַי מִכְּאוֹב
 לִבִּי, וְאֵין מִבִּין לִי, נֶאֱנִי בַּעֲרֵי.

שלמה אבן גבירול

יְהוָה, שַׁחֲרֵי קָאֵל וּסְפִינֵי, וְקִטְבֹת תֵּנִי שִׁירֹךְ בְּאַפְסֵי;
 הֲלֵא אִם תִּרְדְּפֵי טְבֵלֵי וּמִמֵּנֵי, וְהִאֲמַרְתִּי כִּי אֶמֶת הֵם כֹּל בְּשִׁפְסֵי,
 וְסוּלֵי אֲחֵרֵי לִילָה וְיוֹמָךְ / וְתִעַרְבֵי לִךְ תְּנוּמָה מְנֻשְׁפֵי
 דְּעֵי כִּי אֵין בְּגִדְךָ מְאוּמָה / אֲבָל עַד יִיבָשׁוּ קִמְרֵי אֲנֻשֵׁי.
 הֵנִי לִפְנֵי אֱלֹהֶיךָ וּמַלְאֲכָה / אֲשֶׁר בָּאת לְחַסוֹת תַּחַת כְּנֻפֵי.
 שָׁמוּ יְהוָה וְיִתְקַדְּשׁ בְּפִי כֹל / אֲשֶׁר נִשְׁמַת אֵלִוֶּת מִי בְּאַפְסֵי.

יהודה הלוי

At dawn I come to You, my Rock, my Strength;
 I offer You my dawn and evening prayers.
 Before Your majesty I stand in fear,
 Because Your eye discerns my secret thoughts.

What is there that man's mind and mouth
 Can make? What power is there in my body's breath?

And yet the songs of man delight You; therefore I
 Will praise You while I still have breath from God.

Solomon Ibn Gabirol

Three things there are, together in my eye
 That keep the thought of You forever nigh.
 I think about Your great and holy name
 Whenever I look up and see the sky.
 My thoughts are roused to know how I was made,
 Seeing the earth's expanse, where I abide.
 The musings of my mind, when I look inside—
 At all times, "O my soul, bless Adonai."

Solomon Ibn Gabirol

שחר אֲבִיבִישׁוּ, עֹרֵי וּמִשְׁבְּחֵי / אֲצִיֵד לְפָנֶיךָ שְׁחֹרֵי וְגַם עֶרְבֵי.
 לְפָנֶי גְדֻלָּתֶךָ אֲעֲמִד וְאֶבְהִל / כִּי עֵינֶיךָ חִרְאָה כָּל מַשְׁעֻבּוֹת לִבִּי.
 מֵהָ זֶה אֲשֶׁר יִיכַל הַעֵלֵב וְהַלְשׁוֹן / לַעֲשׂוֹת, וְמֵהָ כֹּחַ רוּחִי בְּתוֹךְ קִרְבֵּי.
 הַמָּה לֹךְ חִיטָּב וְזִמְרַת אֲנוּשׁ, עַל כֵּן / אוֹרְךָ בְּעוֹד הַתְהִיָּה גִשְׁמַת אֱלֹהִים בִּי.

שלמה אבן גבירול

שְׁלֹשָׁה נִסְדוּ יַחד לְעֵינַי / יִשְׁמְחוּ וְכָרַד תְּמִיד לְפָנֶי:
 לְשִׁמְחָה—אֲנִי אוֹפִיר שְׁמֹה, / וְהֵם עֲדֵי לְעֵזִי גִאֲמֵנִי.
 מִקּוֹם שִׁבְתִּי—יַעֲוֹרֵר מַחְשַׁבְתִּי, / בְּרַקְעֵנוּ אוֹרְכָה לִקְעֵ אֲזֵנִי.
 הַיָּגִיג לִבִּי—בְּהִיטֵי בְּאִרְבֵּי / בְּכָל עַת בְּרַכְנִי, נִפְשִׁי, אֲדֹנָי:

שלמה אבן גבירול